

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 17 de desembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, que ho és del Tribunal Superior de Justícia, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i del Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 6.2.19 el Tribunal de Batlles va dictar Sentència i va decidir :

“Primer.- que estimant substancialment la demanda interposada pels Srs. D.R.P.T i E.R.P contra l'entitat bancària “Mora Banc Grup, S.A.”, ha de desestimar l'excepció de prescripció de l'acció articulada i tanmateix la demanda principal d'anul·labilitat del contracte de préstec hipotecari atorgat el 12 d'octubre del 2009 prop del Notari de les Valls Sr. Joan Carles Rodríguez Miñana, estimant però la pretensió subsidiària i doncs declarar que la clàusula setena de l'anterior negoci jurídic és nul·la, desestimant les restants pretensions, i tot això amb imposició de les costes processals segons s'ha articulat en el IV.- Considerant.”

II.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. D.R.P.T i E.R.P així com la representació processal de la societat XXXSA.

En data 24.4.19 la representació processal de la societat XXX SA formulà el seu escrit de conclusions i en virtut del mateix demana que es revoqui la sentència del 6.2.19 en quant a seva condemna en costes

judicials.

La representació processal dels Srs. D.R.P.T i E.R.P presentà el seu escrit de conclusions en data 25.4.19, i en virtut dels arguments exposats, demana que es revoqui la sentència de 1a instància i es declari l'anul·labilitat del contracte de préstec hipotecari per error-vici en el consentiment, amb la restitució de les prestacions d'ençà el 12 d'octubre del 2009. Subsidiàriament i en cas que no es pugui aplicar del 2009, ho sigui des del mes de gener del 2016, i en cas que no triomfés l'acció principal d'anul·labilitat contractual que es doni lloc a la resta de pretensions del *petitum* de la demanada (Apartats 2 i 3). Finalment demana que es condemni en costes processals d'ambdues instàncies a l'adversa.

III.- En data 13.5.19 la representació processal dels Srs. D.R.P.T i E.R.P presentà el corresponent escrit de contesta a les conclusions reiterant les seves peticions efectuades en el seu escrit de conclusions i demanant la imposició de les costes processals d'ambdues instàncies a l'adversa.

Per escrit de data 17.5.19 la representació processal de la societat XXXSA demana la revocació de la sentència de 1a instància en quan a la imposició en costes.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment, la part agent YYY reclama front la part defenent XXX,SA en demanda en la que sosté una petició principal de declaració de nul·litat per error-vici en el consentiment del contracte de préstec hipotecari de 12.10.09 i subsidiàriament que la nul·litat es declari sobre la clàusula setena del contracte (foli 100) que preveu les condicions de l'amortització (total o parcial) del préstec.

La sentència d'instància desestima la pretensió principal i estima la subsidiària, amb imposició de costes a la part defenent.

Contra tal decisió s'alcen les dues parts.

SEGON.- RECURS DE LA PART AGENT SRS. DE PINHO i

RUSIÑOL

La part agent insisteix en el seu recurs en demanar la nul·litat de tot el contracte de 12.10.09, i no únicament de la seva clàusula setena.

Però compartim plenament la conclusió del Tribunal d'instància en el sentit que únicament la clàusula setena es veu afectada de nul·litat per manca d'informació intel·ligible als clients i no es veu afectada a la resta del contracte. No hem d'oblidar que el principi de manteniment dels contractes exigeix una interpretació restrictiva en cas de nul·litat i només si un contracte no pot subsistir sense la clàusula nul·la, la declaració de nul·litat s'estén a tot el contracte.

No és aquest el cas present. En aquest cas el contracte de préstec que té com elements essencials l'import del capital prestat, la durada del préstec i el tipus d'interès, preveu també les despeses en cas d'amortització parcial o total. I aquesta clàusula es tan secundària i accessòria a l'objecte principal del contracte que pot executar-se aquest durant tota la durada prevista i no resultar d'aplicació en cap moment aquella clàusula secundària.

I la prova que en aquest cas també així va esdevenir fins al moment en què la part prestatària va voler conèixer l'import de la cancel·lació del préstec. Fins aleshores, cap discrepància havia sorgit entre les parts.

Per tant, la seva pretensió de declarar la nul·litat de tot el contracte per aquell motiu centrat en la clàusula setena no pot prosperar, com tampoc la seva extravagant proposta de "reescripturar el préstec" imposant el Tribunal unes condicions econòmiques més favorables a la part prestatària. Com bé diu la sentència d'instància, aquesta pretensió no té cap fonament legal.

En conclusió, el recurs ha de ser desestimat.

TERCER.- RECURS DE MORA BANC GRUP,SA

L'únic greuge que la part defenent al·lega és el de la imposició de costes de la instància. I ho fonamenta en dos aspectes. El primer de que en haver-se estimat la pretensió subsidiària, significa que la principal ha estat desestimada i per això l'estimació de la demanda és parcial i no es poden imposar les costes.

Aquesta argumentació no pot ser estimada. Com ja li argumentaven en la nostra STJC 441/17 "*quan les pretensions s'articulen de manera*

subsidiària, l'acolliment d'una d'elles no comporta una hipòtesi d'estimació parcial, sinó d'estimació total de la pretensió articulada, per la qual cosa la imposició de les costes a la part contrària resulta adequada i ajustada al principi del venciment (arg. Codi 7,51,5). I efectivament així ha de ser perquè la part defenent pot oposar-se a la principal i en canvi aplanar-se a la subsidiària i si així es resol es veurà alliberat de les costes.

L'altre aspecte que ens fa veure la part defenent és el de que quan va poder conèixer la doctrina de la Sala sobre aquesta classe de clàusules sobre amortització d'un préstec ja era massa tard processalment per aplanar-se i per això no ho va poder fer fins el seu escrit de 6.12.18. Tampoc aquest argumentari té solidesa. De fet la part defenent -que ja coneixia aquestes reclamacions dels seus clients com a mínim des del 2015- va presentar el seu escrit de contesta en el dia 17.1.18 i el de dúplica en el dia 28.2.18 i per aquestes dates ja tenia que conèixer forçosament que en les nostres STJC 16/17 de 29.6.17 i 91/17 de 24.10.17 havien declarat nul·les aquestes clàusules en contractes en els que ella intervenia. Això vol dir que hauria pogut aplanar-se en temps i forma i no obligar a la tramitació de tot el procediment.

En conseqüència, el seu motiu ha de ser desestimat.

SISÈ.- En resultar desestimats els recursos procedeix imposar les costes per ell generades a cada part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR els recursos d'apel·lació interposats per les representacions processals de D.R.P.T i E.R.P i XXX, SA contra la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 6 de febrer de 2019, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a les parts apel·lants.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-